

115852

8. mars 1954.

Høyesterett

O s l o.

Ankesak: høyesterettsdommer Ferdinand Schjelderup - fru Milly Haug.

Jeg har mottatt gjenpart av høyesterettsadvokat Gunnar Eriksens skrivelse av 3.ds. og tillater meg å bemerke:

Tillegget til ankeerklæringen.

Schjelderups tilleggsanke er ingen anke over byrettens beslutning av 19/6 1953, men en anke over at to dommere var ugilde. De hadde begge avgjort på forhånd og uten forutgående prosedyre og uten noen nødvendighet et av sakens hovedspørsmål.

Straffeprosesslovens § 380 nr. 4 har derfor ingen anvendelse her.

Advokat Eriksen benekter at Schjelderup og jeg har vært uoppmerksom på denne innsigelse. Dette er i full overensstemmelse med hans tidligere prosedyre som fra første stund har vært brolagt med protester og benektelser. Men forøvrig er benektelsen uten betydning da Høyesterett ex officia skal avgjøre spørsmålet om noen av dommerne var ugilde. Noen ankefrist gjelder ikke her.

"Anonymiteten".

Hvis det skulle være nødvendig kan jeg som vitne erklære at Haug i det forberedende rettsmøte 14/11 1952 uttalte at han ikke tillot noen betydning at Schjelderup hadde nevnt ham som forfatter av et ikke underskrevet brev. Advokat Eriksen tok ikke noen avstand fra denne partsuttalelse.

Forøvrig fastholder jeg at advokat Eriksen hverken i sitt første eller i sine to siste innlegg bygget noe som helst på at brevet var "anonymt". Det gjorde han heller ikke under eksaminasjonen av Schjelderup. Forat alt skulle være klinkende klart gjentok jeg i mitt annet innlegg (altså det første etter bevisførselen) det

samme som jeg hadde sagt i mitt første innlegg. Advokat Eriksen tok ikke avstand fra dette i sitt tredje og siste innlegg.

Det ville da heller ikke nyttet noe, for dette med anonymiteten lå utenfor forliksklage og stevning.

Det var under saken helt på det rene at Haug ikke hadde underskrevet brevet med sitt navn. Men dette er noe helt annet enn nu å ville gjøre den omstendighet at brevet ikke var underskrevet til en del av det injuriøse forhold.

Fru Margit Skeies forklaring.

Advokat Eriksens uttalelse i tilsvaret av 9/2 d.å. om at de anførsler fru Skeie har tillagt sin mann er uriktige har jeg forelagt for fru Skeie som har gitt meg en ny uttalelse. Jeg tillater meg å vedlegge:

- 1) Avskrift av min skrivelse av 26/2 1954 til fru Margit Skeie.
- 2) Fru Margit Skeies skrivelse av 3.ds. til meg.
- 3) Riss over hovedbygningen på Nordre Bondi.

Som det sees har fru Skeie på et meget vesentlig punkt supplert sine tidligere opplysninger og uttalt:

"I arbeidsrommet sto et skrivebord, hvor min mann og jeg hadde plass på hver vor side. Når telefonen ringte, tok jeg den for å spare ham og visste derfor alltid hvem han snakket med. I disse samtaler med Haug brukte min mann navnene ny-nazister, Goebbels, Himmler og Rosenberg på samme måte som i diskusjonene med meg, og etter tonen å dømme ble det forstått i den annen ende av tråden.

Det var meg helt uforstående, at voksne mennesker kunde bruke disse navn bare for å more seg, og jeg tenkte meg derfor som en malighet, at de ble brukt som dekknavn i omtalen av motstanderne, hjemmeledelsen."

Jeg synes jeg ser og hører situasjonen. Den gamle professor småhurrer over sine sarkasmer og klengenavn på motstanderne, mens "kretsføreren" i den annen ende av tråden gir sin tilslutning og bifall til kjenne!

Her brenner tampen mer enn noensinde. Etter fru Skeies siste opplysning kan Haug umulig ha vært ubekjent med bruken av bl.a. betegnelsen Goebbels. Han kan ikke på noen måte ha protestert mot dette og det er vanskelig å verge seg mot den tanke at han også under disse telefonsamtaler selv har brukt ordet.

Men hva blir det så tilbake av de injuriøse forestillinger som Schjelderups nøkterne brev har skapt hos "kretsføreren" selv professor Skeie og de andre medlemmer av kretsen?

Hadde byretten gått med på å reassumere saken, måtte

den ha fått et annet utfall. Byretten ville da erkjent at hverken "ny-nasister" eller "Goebbels" kunne gjøre Schjelderups uttalelse til en objektivt rettsstridig ærekrenkelse.

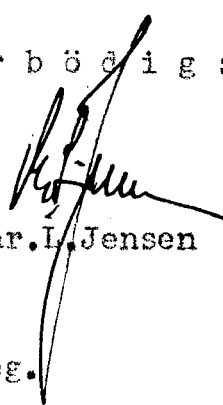
Fru Skeies siste skrivelse er en grunn mere til å oppheve byrettens dom fordi saken ikke ble reassumert.

Saksomkostninger.

Advokat Eriksen erklærer nu at han benektet riktigheten av Schjelderups opplysning om at Haug ville holde ham beskjeftiget med rettssaker "fordi jeg föler meg forvisset om at Haug, hvis det hadde vært riktig, måtte ha nevnt dette for meg". Ja, dette er noe helt annet og viser at advokat Eriksen er på sterk retur.

Jeg har sendt gjenpart av denne skrivelse og avskrifter av bilagene 1 og 2 til den direkte til advokat Eriksen.

Ä r b ö ä i g s t

Chr. L. Jensen

Bilag:

- 1) Avskrift av min skrivelse av 26/2 1954 til fru Margit Skeie.
- 2) Fru Margit Skeies skrivelse av 3.ds. til meg.
- 3) Riss over hovedbygningen på Nordre Bondi.